

[Boye Hansen.]

hastigheden for tunge køretøjer. Naturligvis tiltræder jeg ændringsforslag nr. 7 vedrørende ikrafttrædelsestidspunktet.

Jeg beklager meget, at der ikke har kunnet opnås enighed om løsningen af disse problemer, og det så meget mere som det er min opfattelse, at der fra alle sider er en ærlig vilje til at medvirke til forholdsregler, der kan begrænse antallet af færdselsulykker. Det, man er uenig om, er altså midlerne hertil.

En af årsagerne til denne uenighed er måske, at de undersøgelser, der hidtil har fundet sted, ikke har været tilstrækkelig overbevisende, ikke har været dybtgående nok til at give et klart billede af hastighedsbegrænsningernes effekt således som det, der nu foreligger fra Sverige. Jeg håber derfor, at dette forhold vil ændres under de fremtidige forsøg, der nu skal anstilles her i landet. Hvad det svenske trafikikkerhedsråd kan gøre, må også kunne gøres her, og så må man naturligvis ofre de beløb, der er nødvendige hertil.

Jeg vil dog gerne føje til, at love og forordninger alene ikke er nok til at nå frem til større trafikikkerhed; det er også et spørgsmål om mentalitet. Det mest effektive ville jo være, om alle trafikanter var besjælet af større tolerance, især de motorkørende over for deres medtrafikanter. Det ville være lykkeligt, om alle instanser, ikke mindst pressen, ville medvirke til at sætte ind her og forsøge på at skabe en sådan hensynsfuldhedens, hjælpsomhedens og ansvarsfølelsens ånd. Dette ville langt mere effektivt medvirke til nedbringelse af ulykkestallene og få trafikken til at glide lettere.

Helga Pedersen: Jeg tror, man om betænkningerne vedrørende ændringerne til færdselslovens hastighedsregler gennem de senere år kan sige, at de giver os et lige så mangefarvet, for ikke at sige forvirrende billede af opfattelserne angående disse spørgsmål i det høje ting som bedømmelsen af resultaterne af de gennem tiderne foretagne fartbegrænsningsforsøg. Også i mit parti gør der sig — som man måske ved — forskellige meninger gældende om disse spørgsmål; men det er vist sådan, at et flertal i min gruppe med mig er enig i at følge den højtærede ministers forslag om

ændringer i færdselsloven med de forbedringer vedrørende benyttelse af landbrugets traktorer, som nu yderligere er foreslået. Efter at have hørt det ærede medlem hr. Boye Hansen som ordfører for socialdemokratiet foreslå mindretalsændringer til den højtærede ministers forslag håber jeg meget, at en repræsentant for socialdemokratiet vil støtte den højtærede ministers forslag — men det kommer måske.

I diskussionen om betimeligheden af at indføre periodiske hastighedsbegrænsninger må folketinget i dag lægge mærke til to ting af interesse. Den ene er den oplysning, som det ærede medlem hr. Boye Hansen kommenterede, og som blev givet os af formanden for Rådet for større Færdselsikkerhed om de forsøg med 80 km hastighedsgrænse, som gennemførtes i Sverige i julen og nytåret 1963-64. Disse forsøg skulle være mere videnskabelige, mere omfattende — alle hensyn af interesse skulle være taget i betragtning — og mere nøjagtige end tidligere forsøg, og de skal have givet betydelige udslag til fordel for en periodisk hastighedsbegrænsning.

Så vidt formanden for Rådet for større Færdselsikkerhed, der dog loyalt over for udvalget tilføjede, at han i kraft af sin stilling som rådsformand indtog ekstreme standpunkter. Jeg så da også, at den danske forskningsleder, Nyvig, fremsatte nogle besindige kommentarer til disse svenske forsøg og navnlig pegede på, hvad der tidligere har været ført frem, nemlig at vi ikke uden videre kan overføre erfaringer fra andre lande på danske forhold. Det har vi jo heller ikke gjort, når det drejede sig om andre sikringsregler i trafikken såsom promillereglen.

Vi må gøre vore forsøg og anstille vore vurderinger selv, sagde forskningsleder Nyvig, og jeg tror, det er rigtigt. Det er jeg enig i, og derfor anbefaler jeg også det lovforslag, som vi har til behandling her, i den form, hvori den højtærede minister har udarbejdet det, og større imødekommenhed kan man vist ikke forlange med mine beskudne forudsætninger i denne sag.

Men for at få klaret, hvordan vi står i denne sag, vil jeg gerne bede den højtærede justitsminister benytte lejligheden i dag til at uddybe lidt nærmere, hvordan man tænker sig forsogene tilrettelagt, og